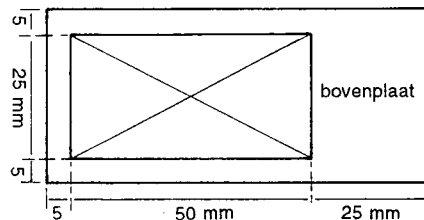

Afb. 3 en 4. Onder- resp. boven-plaat.

Zie afb. 4. Ook deze snijden we uit. Zorg tijdens het snijden altijd, dat u met uw mes naar het te verwijderen gedeelte snijdt. U houdt het te gebruiken gedeelte dan heel als uw mes uitschiet. Zorg dat het bakje een rand van minimaal 5 mm heeft, want hierop moeten we het glasplaatje plakken.

U heeft nu een grote ruimte over, waarop de verschillende gegevens van de slide kunnen worden genoteerd. Ik heb dit vlak aan de rechterkant gepositioneerd, maar links kan natuurlijk ook. Wat u maar gemakkelijk vindt.

Knip het raster uit.

Smeer de bodemplaat (afb. 3) in met papierlijm en plak hierop het raster (afb. 1). Maak het raster even groot als de bodemplaat, om kromtrekken van het karton tegen te gaan. Plak nu de bovenplaat op het raster en laat drogen. Meestal is een minuut genoeg.

De bak van de slide is nu klaar.

Omdat we met een spray werken en we niet overal aan vast willen blijven plakken, hebben we nog een spuitmal nodig, die de maten heeft van het raster. Tekent de maten van het raster in het midden van een vel A4-schrijfmachinepapier of iets dergelijks en knip deze uit.

Het vullen van de slide

Benodigdheden:

- 1 petriskaaltje,
- 1 goede 00-penseel,
- pen en watervaste oostindische inkt,
- plastic alleslijmer.

Strooi 1 cc van het monster uit in een bakje en zorg ervoor dat de korrels los van elkaar komen te liggen.

Ik gebruik het schoteltje van een gebroken Arabica kopje. Door de donkere ondergrond is het gemakkelijk sorteren. U kunt natuurlijk ook een petriskaaltje met raster gebruiken. Gebruik dan wel de glazen schaalpjes, want schaalpjes van plastic worden snel statisch.

Het uitzoeken (lezen) van het monster doet u onder de stereomicroscop met een 20x vergroting. Door deze vergroting te gebruiken krijgt u een grotere werkruimte onder het objectief. De korrels neemt u op met een bevochtigde penseel. Neem niet een goedkope Chinese penseel, omdat de haren hiervan niet stug genoeg zijn. Het gevolg is dan dat u niet alleen de punt gebruikt, maar ook de buik en meerdere korrels opneemt.

Door de zuigende werking van het water blijft de korrel aan de penseel hangen en kunt u hem naar de slide brengen, waar u hem op de gewenste plaats vastplakt.

Als de slide gevuld is, schrijft u op het brede gedeelte, met water-vaste inkt, het nummer van uw monster en de vindplaats. Met een normale plasticlijm zet u de glasplaat vast.

Geef een korte gegevensbeschrijving op de achterkant van de slide, zodat u tijdens het bestuderen van de opgesloten korrels alle gegevens bij de hand heeft.

Het gebruik van passe-partout-karton heeft als nadeel, dat het vocht opneemt. Als u lang bezig bent met het bestuderen van de inhoud, dan is het mogelijk dat de binnenkant van het glas beslaat. Dit trekt weer weg als u de slide laat afkoelen. Om dezelfde reden is het aan te raden uw slides in een plastic doosje te bewaren.

Pas op: Als de binnenkant van het glas beslaat is er water in de slide aanwezig. De lijm kan nu loslaten. Zorg dat de slide horizontaal blijft om het verschuiven van de objecten te voorkomen.

De registratie van micromounts

door A. Begeer

Wanneer je als mineralenverzamelaar besluit je verzameling voort te zetten als een micromounts-verzameling, dan moet je bij het opzetten van zo'n collectie tevens vaststellen of je een **systeem-verzameling** begint, dat wil zeggen van elk mineraal één of twee exemplaren, ongeacht waar dat mineraal vandaan komt, dan wel of je een **vindplaats-verzameling** opzet, dat wil zeggen dat je probeert van een aantal vindplaatsen zoveel mogelijk mineralen bij elkaar te krijgen door middel van zelf zoeken en ruilen.

Ongeveer tien jaar geleden heb ik voor mezelf besloten een vindplaats-verzameling op te zetten. Ik koos daarbij als uitgangspunt, dat ik alleen de mineralen wilde verzamelen van vindplaatsen waar ik ooit zelf was geweest. Toen ik die beslissing had genomen vond ik, dat die ver-

zameling zodanig moest worden opgezet dat op betrekkelijk eenvoudige wijze zou kunnen worden vastgesteld, of ik van een bepaalde vindplaats een zeker mineraal reeds bezat. Daartoe pas ik het volgende systeem toe.

Vindplaats-verzameling

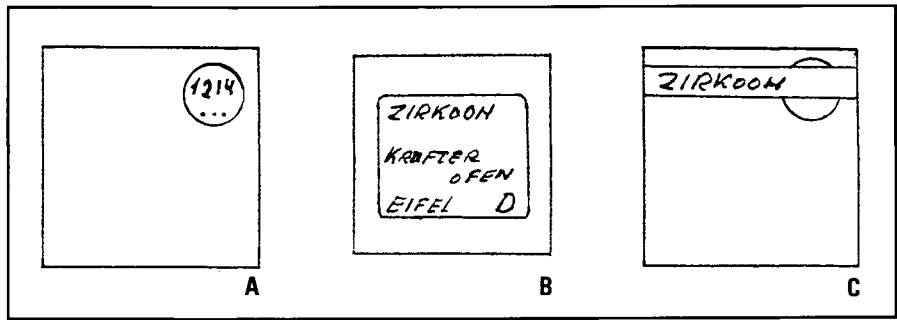
Vanaf het begin van mijn M.M.-verzameling heb ik alle doosjes genummerd, te beginnen bij 1. Momenteel ben ik bij ongeveer 2600. Deze nummercode staat op de bovenzijde van de doosjes op een witte sticker met een diameter van 8 mm. Afb. 1 A. De door mij gebruikte doosjes zijn aan de binnenkant zwart geschilderd (schoolbordenzwart van Flexa). Dit heeft als voordeel dat eventuele beschadigingen van oudere doosjes niet meer opvallen.

Afb. 1.

A: Deksel van micromountdoosje met nummercode.

B: Bodem van het doosje met de gegevens.

C: Deksel van hetzelfde doosje, nu als ruilmateriaal.

Op de onderkant van elk doosje zit een sticker van 16 x 22 mm met daarop de naam van het mineraal, de vindplaats, de streek en het land. Afb. 1 B.

Wanneer een mineraal in de verzameling wordt vervangen door een betere of mooiere dan plak ik over de nummersticker een smalle strook met daarop de naam van het mineraal. Dat doosje wordt daarmee bevorderd tot ruilmateriaal. Afb. 1 C.

In het begin had ik soms twee of drie mineraalnamen op een doosje staan, als die mineralen op het stukje zichtbaar waren. In een later stadium heb ik besloten slechts één mineraalnaam op de bodemsticker te vermelden.

Aanvankelijk hield ik via een kaart-systeem (een kaart per nummer) de gegevens van elke M.M. bij, zoals de vindplaats, de vind- of ruildatum. Later heb ik die registratie voortgezet op lijsten (A4) met daarop kolommen voor (volg)nummer, naam mineraal, vindplaats en vind-/ruildatum.

Voorbeeld van zo'n registratielijst:

Volgnr.	naam mineraal	vindplaats	datum
1483	Topaas	Wingertsberg Eifel D.	15-06-90
1484	Calciet/Biotiet	" "	"
1485	Sanidien	" "	"
1486	Titaniet	Bellerberg Eifel D.	16-06-90
1487	Portlandiet	" "	"
1488	Roederiet	" "	"
1489	Korund	" "	ruil v.Dijk 3-1-91
1490	Gismondien	" "	"
1491	Sillimaniet	" "	"

Naast deze registratielijsten gebruik ik per vindplaats nog een andere lijst (multomap-formaat). Op deze **vindplaatslijst** zijn de mineralen vermeld die op een bepaalde vindplaats mogelijkerwijs zijn te vinden. In de literatuur over vindplaatsen is meestal een lijst opgenomen van hetgeen er zoal te vinden is. Voor het geval van de Eifel verwijs ik u naar de uitgave "Die Mineralien der Eifelvulkane" van Gerhard Hentschel.

Deze vindplaatslijst (zie afb. 2) maak ik van te voren klaar. Tevens vermeld ik hierop in kolommen de bladzijdenummers van een aantal mineralenboeken waar meer informatie over dat mineraal is te vinden (je hoeft later dan niet steeds in de index te zoeken). Wanneer een gevonden of geruild mineraal aan de verzameling wordt toegevoegd dan wordt het doosnummer in de laatste kolom aangegetekend. Op die manier is bv. op een ruilsessie of micromountbeurs op eenvoudige manier te zien of een bepaald mineraal reeds in de verzameling zit.

Een nadeel van de gebruikte vindplaatslijsten is dat je die aanvankelijk alfabetisch kunt opzetten, maar dat maar eventuele toevoegingen dan niet op alfabet staan (mijn gehele administratie is handmatig, dus zonder computer).

	KRUFTER OFEN, EIFEL, D					
	Naam mineraal	blz. Hentschel	blz. Min.Eur.	no. Encycl.		reg. no.
☐	Amfibool	75	226	411		
☐	Biotiet	78	232	167		
☐	Leuciet	85	238	396		386,
☐	Magnetiet	30	98	367		
☐	Sanidien	81	240	488		512,
☐	Zirkoon	98	202	587		1214,

Afb. 2. Voorbeeld van een vindplaatslijst.

Tot slot vermeld ik nog dat ik op de doosnummer-stickertjes met enkele stippen iets aangeef over de kwaliteit van de inhoud ervan. Ik ben me bewust dat dit redelijk subjectief is, maar in de opberg-lade (één of enkele vindplaatsen in een lade) zie ik dan snel of een bepaald doosje een kwalitatief mooi mineraal bevat.

Ik wil niet pretenderen dat mijn registratiesysteem *het* systeem is, maar ik kan er goed mee uit de voeten. Zoals gezegd heb ik een vindplaats-verzameling. Er zijn nog veel andere systemen gangbaar, vooral gebaseerd op systematisch ingerichte verzamelingen. Uiteraard kan via de computer een handige methode worden opgezet en bijgehouden.

Mogelijk kan dit verhaal anderen aansporen eens over hun systeem te vertellen.

De puntjes op de i

~ In het decembernummer van 1995 staat op de laatste pagina de kleurenfoto van mevr. A. Krull-Kalkman van zand uit de Galápagos-Archipel, Ecuador. De beeldgrootte is echter niet 12 x 12 mm, zoals in het bijschrift staat, maar 3 x 4 mm.

~ In het maartnummer (Ammonieten) van 1996 had moeten worden vermeld, dat afb. 5 van het artikel "Wissant-ammonieten: het geslacht Euhoplites" is ontleend aan F. Robaszynski en F. Amédéo e.a. uit: Synthèse biostratigraphique de l'Aptien au Santonien du Boulonnais à partir de sept groupes paléontologiques: foraminifères, nannoplancton, Dinoflagellées et macrofaunes, in: Revue Micropaléontol. 22, 1980. Een verzuim van de redactie. De afb. 2, 3 en 4 van genoemd Gea-artikel zijn getekend en samengesteld door de schrijver, Nico Taverne.